

DRŽAVNA UPRAVA ZA ZAŠTITU I SPAŠAVANJE
PRIJEDLOG ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA
ZA
PRIJEDLOG ZAKONA O KRITIČNIM INFRASTRUKTURAMA

Zagreb, 1. ožujka 2013.

1. PROBLEM

Područje kritičnih infrastruktura se u posljednjih desetak godina normativno regulira u cijelom svijetu. Od 2002. godina postoji i međunarodna norma u okviru NATO, te ona vrijedi i za Republiku Hrvatsku. Pitanje nacionalnih kritičnih infrastruktura, njihovog određivanja i zaštite u Republici Hrvatskoj nije bilo propisano.

EU je 2008. godine donijela Direktivu 2008/114 EZ kojom je regulirano pitanje europskih kritičnih infrastruktura, a države članice nadležne su da same reguliraju pitanje nacionalnih kritičnih infrastruktura.

Republika Hrvatska mora u svoje zakonodavstvo prenijeti Direktivu 2008/114 EZ i primijeniti je do pristupanja u punopravno članstvo u Europskoj uniji.

2. CILJEVI

Cilj je utvrditi normativni okvir za identifikaciju, određivanje i zaštitu nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura u Republici Hrvatskoj te u isti propis ugraditi i normativna rješenja iz Direktive 2008/114 EZ.

3. MOGUĆE OPCIJE

3.1. OPCIJA 1 – ne poduzimati ništa (nenormativno rješenje)

Pitanje europskih kritičnih infrastruktura mora se propisati radi preuzimanja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo.

3.2. OPCIJA 2: Informiranje i edukacija

(nenormativno rješenje)

3.3. OPCIJA 3: - (normativno rješenje)

Da bi se mogle regulirati i definirati europske kritične infrastrukture potrebno je prije toga regulirati i normativni okvir za identifikaciju, određivanje i zaštitu nacionalnih kritičnih infrastruktura.

Obzirom da se postupak identifikacije, analize rizika i planiranja zaštite, te upravljanja i osiguranja djelovanja nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura ne razlikuju, već se europske kritične infrastrukture identificiraju, određuju i štite na isti način kao i nacionalne kritične infrastrukture, logično je oba pitanja regulirati istim propisom.

3.4. OPCIJA 4: - (normativno rješenje)

Izrada dva zasebna propisa, jednog za uređivanje pitanja nacionalnih i drugog za uređivanje pitanja europskih kritičnih infrastruktura nepotrebno bi opteretilo pravnu praksu i provoditelje tih propisa, središnja tijela državne uprave te vlasnike i upravitelje kritičnih infrastruktura. Posebno jer nakon izrade Zakona slijedi i izrada i primjena potrebnih podzakonskih akata, te bi se poslovi u slučaju izrade i primjene dva zasebna zakona nepotrebno povećali.

4. USPOREDBA OPCIJA

Uspoređujući opcije, jasno je da opcija 3.1. - nepoduzimanje nikakvih aktivnosti nije prihvatljiva, jer je usklajivanje s pravnom stečevinom EU obvezatno.

Opcija 3.2. informiranje i edukacija moguća je opcija tek nakon donošenja zakona i određivanja kritičnih infrastruktura s obzirom da iste nisu određene u Republici Hrvatskoj.

U odabiru između druge dvije opcije s normativnim rješenjima(3.3. i 3.4.) prednost ima opcija u kojoj se jedinstveno uređuju pitanja nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura jer se poslovi dijelom sažimaju i smanjuju troškovi u provedbi ovog zakona.

Opcije	Koristi	Troškovi
Opcija 1: ne poduzimati ništa	Republika Hrvatska u obvezi je uskladiti zakonodavstvo s pravnom stečevinom EU pa ova opcija nije prihvatljiva.	Nakon pristupanja u EU, za nepostupanje u skladu s pravnom stečevinom EU i nepreuzimanjem u nacionalno zakonodavstvo moguće su novčane i druge sankcije.
Opcija 2: (nenormativno rješenje)	Informiranje i edukacija	S obzirom na različite sektore kritičnih infrastruktura i njihov djelokrug rada troškovi su visoki.
Opcija 3: (normativno rješenje)	Donošenjem zakona regulira se pitanje nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura i njihove zaštite, kontinuiteta djelovanja i povećanja sigurnosti države i društva u cjelini.	Zakon nema posebnog fiskalnog učinka jer se djelovanje nacionalnih kritičnih infrastruktura regulira nizom već postojećih sektorskih propisa, kao i djelovanje središnjih tijela državne uprave. Zakon o kritičnim infrastruktu. samo uvodi standardizaciju u procjenjivanju rizika i kritičnosti za pojedine kritične infrastrukture i načinu njihove zaštite koje se i inače provodi. Zaštita poslovnih procesa i djelovanja pravnih osoba koje upravljaju ili su vlasnici kritičnih infrastruktura dio su poslovnog plana i redovito se provodi, a ovim zakonom se uz potrebno sistematiziranje uvodi i standardno više pozornosti toj zaštiti uz racionalizaciju kapaciteta i sredstava. Nadalje, u središnjem tijelu državne uprave za zaštitu i spašavanje ustrojiti će se nova radna mjesta na koja će se rasporediti već zaposleni državni službenici, radi provedbe novog zakona kojim se uvodi novo područje djelovanja u Republici Hrvatskoj, odnosno proširuje postojeći djelokrug rada uz uvodenje određenih specifičnosti.
Opcija 4: (normativno rješenje)	Donošenje dva zakona kojim se posebno propisuju i razdvajaju poslovi nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura.	Izaziva dodatno usložavanje normativnih rješenja i povećanje potreba za dodatnim izvršiteljima u tijelima državne uprave, ali i kod vlasnika/ upravitelja kritičnih infrastruktura.

5. SAVJETOVANJE

Internetsko savjetovanje s javnošću provedeno je u trajanju od 30 dana (od 4. siječnja 2012. do 03. veljače 2013.).

Dana 24. siječnja održana je javna rasprava sa zainteresiranom javnošću.

6. PREPORUČENA OPCIJA

Kroz provedeno internetsko savjetovanje i organiziranu javnu raspravu sa zainteresiranom javnošću nisu definirana dodatna pitanja ili rješenja, već je podržana predložena opcija 3. za donošenje zakona, a koja je već na početku rasprave ocjenjena kao najoptimalnija.

Utvrđeno je da je potrebno donijeti jedinstveni pravni akt, Zakon o kritičnim infrastrukturom, kojim treba regulirati pitanja identifikacije, određivanja, zaštite i osiguranja djelovanja nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura.

7. PRAĆENJE PROVEDBE I EVALUACIJA

Potrebno je donijeti Zakona o kritičnim infrastrukturom.

Odmah po stupanju na snagu Zakona, potrebno je izraditi i donijeti provedbene akte potrebne za provedbu ovog Zakona, te ih bez odgode početi primjenjivati.

Kao indikatore treba uzeti u obzir broj utvrđenih nacionalnih kritičnih infrastruktura do kraja 2013. godine, a redovito pratiti aktivnosti na identifikaciji, određivanju i zaštiti nacionalnih i europskih kritičnih infrastruktura.

O rezultatima praćenja potrebno je godišnje izvješćivati Vladu Republike Hrvatske, a o određivanju i zaštiti europskih kritičnih infrastruktura i Europsku Komisiju.

8. PRILOZI